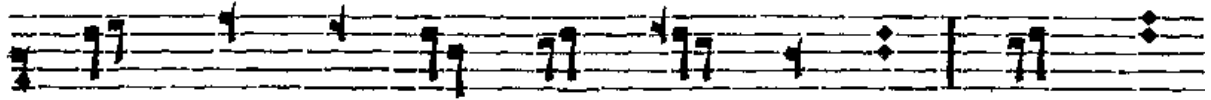
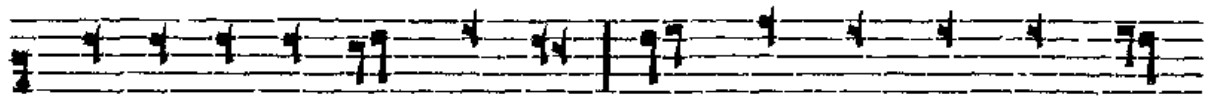

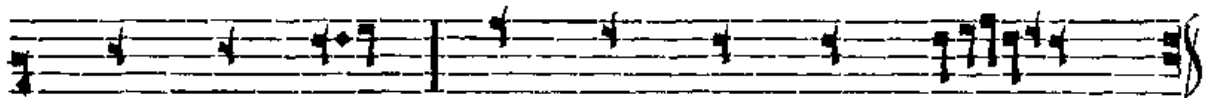
КО́Н-НЫХЪ СО-ВО-РН-ЩЕ, СО-ВѢ-ТЪ-ЕТЪ ТЩЕ́Т-НА-А,

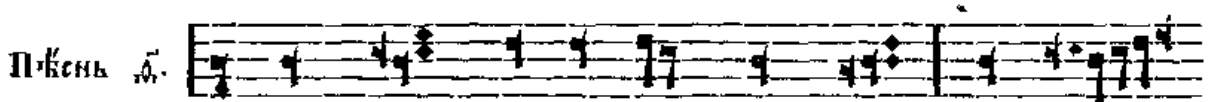
ОУ-ВНѢ-ТИ ПО-С-ЧА-ЕТ-СА, ЖИ-ВОУЩА

ДЕРЖА-ЩА-ГО ДЛА-НИ-Ю, Е-ГО-ЖЕ ВСА ТВА́РЬ БЛА-

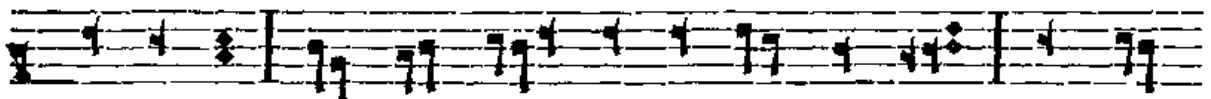

ГО-СЛО-ВНУЩА, СЛА-ВЛ-ЩИ ВО-ВѢ-КИ.

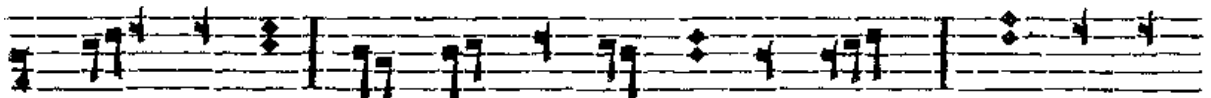

ПѢСНЬ Д.

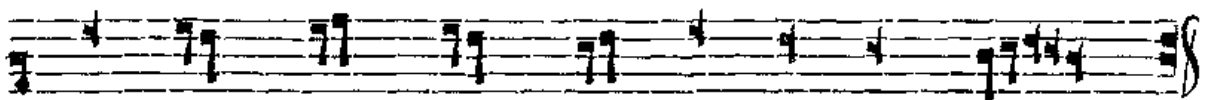
Чест-нѣй-шю хе-рш-вѣмъ и сла-в-

нѣ-шю без-сра-внѣ-нѣ-а се-ра-фѣмъ, без-ис-

та-ѣ-нѣ-а бо-га сло-ва ро-жда-шю, сш-прш-ю

бо-го-ро-ди-цу тл-вѣ-ли-ча-емъ.

Въ апостолѣхъ.

Раз-вѣи-ни ка-бла-го-ра-зм-на-го

во ѿ — дѣ — номъ ча — стѣ ра — е — ви спо — до —

виаз ѿ — сѣ, го — спо — ди: и ме — не дре — комъ

крѣст — номъ про — свѣ — ти и спа — сѣ ма.

По вѣ ѿглаголюи и по Благо
ѿсть, тропарь, гласъ д.

Ис — кр — пѣ — лъ ны ѿ — сѣ ѿ ка — дѣ — вы

за — кон — ны — а чест — но — ю тво — е — ю кро — вѣ — ю

на кре — стѣ при — гво — здѣ — са и ко — пи — емъ про —

вѣ — са, без — смѣр — ти — е ис — то — чѣ — ны ѿ — сѣ че —

ло — вѣ — комъ, спа — се нашъ, сла — ва те — бѣ.

Великая свѣщца.

На оутрени, Бгъ гдъ, гласъ вторій.

Българскаго распѣва:

Госъ го — сподъ, и гдъ — ви — са — мѣ — ны, гдъ — ви.